Похитнулися міри й виміри,
Стільки зверглося вір, богів,—
Тільки Він стоїть, Володимире,
Той, до кого ти нас привів.

У сліпучому сконі атому,
В лютім подиху всекінця,
Лиш виблискує на розп’ятому
Рубіновість його вінця.

У нещадному сяйві розпаду
Лиш чорнішою тінь хреста...
Вірим, княже наш, в свого Господа,
В те, що з мертвих Він нам возста!